

روند طراحی:

در روند طراحی این اداره، تمرکز ویژه‌ای بر تقویت تعاملات میان واحدهای مختلف سازمان داشته‌ایم. برای دستیابی به این هدف، فضاهای تعاملی در نقاط مرکزی پلان در نظر گرفته شده‌اند، به‌ویژه در کنار پاسیو مرکزی که با استفاده از جداره‌های شفاف، ارتباط بصری و دعوت‌کنندگی آن افزایش یافته است. این فضاها به گونه‌ای جانمایی شده‌اند که همه واحدها به آسانی به آن‌ها دسترسی داشته باشند و به عنوان قلب تپنده ارتباطات درون سازمانی عمل کنند.

همچنین، با طراحی تراس‌های عمقی، نور طبیعی به‌طور مؤثری به عمق فضا نفوذ می‌کند. در این تراس‌ها، با ترکیبی از مبلمان مناسب و سبزینگی دل‌نشین، فضایی نیمه‌باز برای استراحت و گفتگوهای غیررسمی کارکنان ایجاد شده است؛ فضاهایی که هم به سلامت روانی کارمندان کمک می‌کنند و هم بستری برای شکل‌گیری ایده‌ها و همکاری‌های خلاقانه فراهم می‌سازند.

دسترسی هرچه راحت‌تر برای کارمندان به فضاهای مختلف فراهم آورده شده و دید به تراس‌ها و فضاهای سبز از اکثریت فضاهای اداری فراهم شده است.

ارتباط به فضای تعاملی جهت ایجاد امنیت و محرمیت بیشتر به فضاهای عمومی مانند فضای انتظار و پذیرش مرتبط است.

در طراحی نمای پروژه اداری Petros، تمرکز اصلی بر ایجاد یک ریتم فضایی پویا و زنده در دل یک بافت شهری خشک و خطی بوده است. ایده‌ی محوری پروژه بر اساس ایجاد یک «شکاف تنفسی» در مرکز حجم شکل گرفت؛ گشودگی عمودی و ممتدی که با استفاده از لوورهای ظریف و فرم‌پردازی خطی، حس عمیق‌تری از عمق و کشیدگی در نما ایجاد می‌کند و در عین حال نقش تراس‌ها و فضاهای تعامل و گفت‌وگو را برای کارکنان ایفا می‌نماید.

این فضاهای میانی نه تنها به تهویه و نور طبیعی کمک می‌کنند، بلکه فضاهایی نیمه‌باز برای مکث، گفتگو و استراحت فراهم می‌آورند؛ عناصری که معمولاً در طراحی فضاهای اداری نادیده گرفته می‌شوند اما در این پروژه، به بخش جدانشدنی از زبان معمارانه تبدیل شده‌اند.

در دو سوی این گشودگی مرکزی، دو دیواره‌ی عمودی با متریالی یک‌دست و بافت‌دار طراحی شده‌اند که مانند قاب‌هایی صلب، حجم را احاطه کرده و حس امنیت، انسجام و خوانایی به فرم می‌بخشند. این صفحات علاوه بر کنترل دید و تأمین محرمیت، تضاد بصری جذابی با مرکز شفاف نما ایجاد کرده‌اند و بین «باز» و «بسته»، «توپر» و «توخالی» تعادلی مدرن برقرار نموده‌اند.

استفاده از متریال‌های خنثی و مدرن همچون شیشه، آلومینیوم، و سنگ تیره در لایه‌های مختلف نما، به ترکیب بصری پروژه هویتی مینیمال، متین و در عین حال شاخص داده است.

نورپردازی خطی و عمودی نیز در شب، هندسه‌گرایی نما را تشدید کرده و شکاف مرکزی را به یک المان شاخص شبانه بدل می‌سازد؛ به‌گونه‌ای که مخاطب حتی از فاصله دور نیز ارتباط قوی‌تری با هویت پروژه برقرار می‌کند.

در مجموع، نمای پروژه Petros، تلاشی است برای خلق معماری‌ای انسانی در بستر فضاهای کاری؛ معماری‌ای که علاوه بر پاسخ‌گویی به عملکرد، زبان بصری مدرنی را با نیازهای روحی و روانی کاربران در هم آمیخته و در قالبی شفاف، موزون و معنادار به نمایش گذاشته است.